

МІНІСТЕРСТВО ОСВІТИ І НАУКИ УКРАЇНИ
ЛЬВІВСЬКИЙ НАЦІОНАЛЬНИЙ АГРАРНИЙ УНІВЕРСИТЕТ

ПЕРСПЕКТИВИ ТА НАПРЯМИ ЗБАЛАНСОВАНОГО РОЗВИТКУ
ТЕРИТОРІЙ

*Збірник тез
I Всеукраїнської студентської
науково-практичної конференції*

Дубляни 2019

УДК 332.14 (043.2)

З-41

Перспективи та напрями збалансованого розвитку територій: збірник тез I Всеукраїнської студентської науково-практичної конференції. – Дубляни, 2019. – 234 с.

У збірнику максимально точно відображається орфографія та пунктуація, запропонована учасниками.

Усі матеріали подаються в авторській редакції.

Укладачі: Снітинський В.В., Ступень М.Г., Курильців Р.М., Колодій П.П., Сохнич А.Я., Таратула Р.Б., Дудяк Р.П., Малахова С.О., Хомич Н.П.

Згідно із законодавством України, інноваційний розвиток забезпечується за рахунок фінансування різних джерел, а саме:

- кошти державного бюджету України;
- власні кошти спеціалізованих державних і комунальних фінансово-кредитних установ;
- власні чи запозичені кошти суб'єктів підприємницької діяльності;
- інвестиції фізичних чи юридичних осіб;
- інші джерела не заборонені законом.

Підприємці-господарі мають об'єктивну потребу в кредитних ресурсах, сезонність реалізації агротурпродукту є однією з головних причин.

Отже, пріоритетним напрямом підвищення конкурентоспроможності підприємств сільського зеленого туризму є вдосконалення фінансово-економічних умов господарювання, впровадження інноваційних технологій, формування доступу до фінансових ресурсів державної підтримки та удосконалення умов оподаткування.

Ільків Х. М.

к.е.н., доцент Перетятко Л. А.

Екологічний коледж Львівського Національного аграрного університету

ВПЛИВ ІННОВАЦІЙ НА РОЗВИТОК ТУРИЗМУ В УКРАЇНІ

На сьогодні вже не існує сумнівів щодо необхідності переходу України на інноваційну модель економічного розвитку, оскільки практика доводить, що саме інноваційні зрушення на сучасному етапі розвитку країни здатні не тільки забезпечити високі показники економічного росту, але й вирішити певні екологічні, соціальні проблеми, забезпечити конкурентоспроможність національної економіки, підвищити економічний потенціал України.

Туризм на початку ХХІ століття характеризується як один з видів економічної діяльності, що швидко і динамічно розвивається, випереджаючи за темпами зростання доходів таких галузей промисловості, як нафтовидобування та автомобілебудування. Доходи від міжнародного туризму складають близько 500 млрд. дол. Щорічно кількість подорожуючих збільшується на 5-7% і досягає 700 млн. чоловік на рік. По прогнозам, до 2020 року доходи від туризму досягнуть 3 трлн. дол. В туристичній індустрії зайнято близько 10% світових трудових ресурсів, виробляється близько 10% світового валового продукту, 7% світових інвестицій і 5% усіх податкових надходжень. Усе це сприяло тому, що туристична сфера забезпечує не лише вагомий відсоток світового валового продукту, а й понад 30% обсягів послуг світової торгівлі і 11% світових споживчих витрат, 7% загального обсягу інвестицій.

На сьогодні туризм для України є важливим чинником соціально-економічного розвитку як у середині держави, так і в зовнішньоекономічній діяльності. Вже зараз туристична галузь виробляє 8% валового внутрішнього продукту та 20% зовнішньоторговельного обороту України.

Проте, ситуація, що склалась в туристичному господарстві України практично неконкурентоспроможна на світовому ринку: слабка матеріально-технічна база, яка потребує реконструкції або нового будівництва привабливих для туристів об'єктів, низький рівень сервісу, відсутність необхідної індустрії розваг, поганий стан пам'яток історії та культури, екологічні проблеми і т.п.

Пожвавлення розвитку туризму України та подолання негативних тенденції можливе шляхом впровадження нововведень. Активізація використання інноваційного чинника призведе до створення конкурентоспроможної туристичної індустрії країни.

Інноваційний процес можна розглядати з різних позицій та з різним рівнем деталізації: як паралельно-последовне виконання науково-дослідної, науково-технічної, інноваційної, виробничої і маркетингової діяльності; у вигляді етапів життєвого циклу інновацій від виникнення ідеї до її розробки і впровадження; як процес фінансування та інвестування розробки, впровадження і розповсюдження нового виду продукту чи послуги. Тобто інноваційний процес передбачає створення і впровадження різного роду новацій: технологій, товарів і послуг, виробничих, організаційних, фінансових рішень. Важливим в розумінні інноваційного процесу є те, що він включає в себе реалізацію інвестицій, у ході яких поєднуються наука, техніка, економіка, підприємництво та управління.

Великий вплив на інноваційні процеси в туризмі здійснюють різноманітні фактори, такі як:

- нові напрямки розвитку науки і техніки, поява нових технологій;
- економічна і політична ситуація в країнах світу;
- нововведення міжнародних організацій, правила економічних взаємовідносин, нові форми співпраці, рішення, прийняті міжнародними та регіональними туристичними організаціями, нові знання про туристичні ресурси в різних куточках світу;
- державні закони та правові акти, які визначають економічні і політичні принципи функціонування туристичних підприємств, розробка державних концепцій розвитку туризму, прийняття нових нормативно - правових актів по соціально - економічним питанням;
- зміна ситуації на ринку туристичних послуг: поява нових туристичних маршрутів, невідповідність запропонованих послуг потребам туристів, зміна структури попиту, поява нових вимог до якості туристичного продукту зі сторони споживача;
- впровадження інновацій в діяльність виробничих підприємств, які тісно пов'язані з туристичним бізнесом (транспортні компанії, готелі, оздоровчі заклади, засоби зв'язку та ін);
- прагнення туристичних компаній закріпитись на ринку, боротьба за виживання;
- неочікувані події: екологічні та техногенні катастрофи, терористичні акти та ін.

Отже, на впровадження інновацій в туризмі має значний вплив економічна ситуація в країні, соціальне положення суспільства, національне законодавство, а також міжурядові та міжнародні угоди. Тому передумови та причини появи інновацій в туристичній діяльності в кожній країні відрізняються та мають свою специфіку.

В туристичній індустрії інноваційна діяльність розвивається по трьом основним напрямкам:

1. Впровадження інновацій (організаційні інновації), які пов'язані з розвитком підприємництва і туристичного бізнесу в системі та структурі управління, в тому числі реорганізацією, поглинанням конкуруючих суб'єктів на основі нової техніки та передових технологій, кадрової політики (оновлення та заміна кадрового складу, система підвищення кваліфікації, перепідготовка та стимулювання працівників), раціональної економічної та фінансової діяльності (впровадження нових форм обліку та звітності);

2. Маркетингові інновації, які дозволяють задовольнити потреби цільових споживачів, або привабити нових клієнтів;

3. Періодичні інновації (продуктові інновації), які спрямовані на зміну споживчих якостей туристичного продукту, його позиціонування на ринку.

На сьогодні найважливішою характеристикою інновації є її новизна, яка сприяє:

- розширенню кола потенційних споживачів (туристів);
- зміні потреб споживача та розширенню функціональності турпродукту (спрямування не лише на туристів, а й на місцеве населення).

До інновацій в туризмі слід відносити перш за все ті нововведення, які супроводжуються:

- відновленням і розвитком духовних та фізичних сил туристів;
- якісно новими змінами турпродукту;
- підвищенням ефективності функціонування інфраструктури туризму;
- підвищенням ефективності управління стійким функціонуванням і розвитком туристичної сфери в країні;
- підвищенням ефективності процесів формування, позиціонування та споживання туристичних послуг;
- прогресивними змінами факторів виробництва (наприклад, скорочення терміну транспортування за рахунок впровадження нових швидкісних видів транспорту, покращення умов праці працівників туріндустрії, впровадження нових прогресивних методів (механізмів) перетворення факторів виробництва в послуги і т.п.);
- підвищенням іміджу і конкурентоздатності підприємств туріндустрії.

Отже, інноваційна діяльність в сфері туризму спрямована на створення нового або зміну існуючого продукту, на вдосконалення транспортних, готельних та інших послуг, освоєння нових ринків, впровадження передових інформаційних та телекомунікаційних технологій і сучасних форм організаційно-управлінської діяльності.

Пукало Д. М. ЕКОЛОГО-ЕКОНОМІЧНІ АСПЕКТИ ЗБАЛАНСОВАНОГО РОЗВИТКУ ТЕРИТОРІЙ.....	110
Ніщімний М. В. ПРОБЛЕМИ РАЦІОНАЛЬНОГО ВИКОРИСТАННЯ ТА ОХОРОНИ ЗЕМЕЛЬНИХ РЕСУРСІВ У СУЧАСНИХ УМОВАХ.....	113
Олексюк А. О. ЕРОЗІЙНІ ПРОЦЕСИ ПЛЯЖНИХ ЗОН ЯК ОДНА ІЗ ГОЛОВНИХ ЗАГРОЗ СТАЛОМУ РОЗВИТКУ ПРИБЕРЕЖНИХ ЗАХИСНИХ СМУГ.....	115
Савенок О. П. ПРОБЛЕМИ ПЛАНУВАННЯ І ОРГАНІЗАЦІЇ РАЦІОНАЛЬНОГО ВИКОРИСТАННЯ ТА ОХОРОНИ ЗЕМЕЛЬ.....	116
Гулько О. О. ПЛАНУВАННЯ ТА ОРГАНІЗАЦІЯ РАЦІОНАЛЬНОГО ВИКОРИСТАННЯ ЗЕМЕЛЬ У СИСТЕМІ МІСТОБУДУВАННЯ.....	118
Делявська В. М. МІСЬКІ ГРУНТИ ЯК ЕЛЕМЕНТ УРБАНІЗОВАНИХ ТЕРИТОРІЙ.....	120
Рибачок М. В. ОЦІНКА ДЕРЖАВНОГО РЕГУЛЮВАННЯ СТАЛОГО РОЗВИТКУ.....	122
Полюх Р. І. ДО ПИТАННЯ ЗБАЛАНСОВАНОГО РОЗВИТКУ ТЕРИТОРІЙ.....	124
Садловська А. Ю. ТЕОРЕТИЧНІ АСПЕКТИ ДЕРЖАВНОГО РЕГУЛЮВАННЯ СТАЛОГО РОЗВИТКУ.....	126
Солдак А. В. ОРГАНІЗАЦІЯ ПЛАНУВАННЯ ЗЕМЛЕКОРИСТУВАННЯ СІЛЬСЬКИХ ТЕРИТОРІЙ	129
Боднар А. Б. ЗЕМЛЕУСТРІЙ ЯК ІНСТРУМЕНТ ФОРМУВАННЯ СТАЛОГО МЕНЕДЖМЕНТУ ЗЕМЛЕКОРИСТУВАННЯ.....	131
Кукурудза О. О. ІННОВАЦІЙНИЙ РОЗВИТОК СІЛЬСЬКОГОСПОДАРСЬКОГО ЗЕМЛЕКОРИСТУВАННЯ.....	133
Нікітюк О. О. ПЕРСПЕКТИВИ КОНТРОЛЮ ДОТРИМАННЯ СІВОЗМІН НА ЗЕМЛЯХ СІЛЬСЬКОГОСПОДАРСЬКОГО ПРИЗНАЧЕННЯ.....	136
Костишин Ю. Р. THE ROLE OF URBAN LAND MARKET IN UKRAINE.....	139

4. *Управління земельними ресурсами і період земельної реформи.*

Іванів І. І. ІНВЕСТИЦІЇ В ЗЕМЕЛЬНІЙ ПОЛІТИЦІ.....	141
Сорока Д. А. МЕНЕДЖМЕНТ У ЗЕМЛЕВПОРЯДКУВАННІ.....	143
Матейченко А. К. ОСОБЛИВОСТІ ПРАВОВОГО РЕГУЛЮВАННЯ ЗЕМЕЛЬ КОЛЕКТИВНОЇ ВЛАСНОСТІ ОРГАНАМИ МІСЦЕВОГО САМОВРЯДУВАННЯ.....	145

Тріска Х. Р. ПРОБЛЕМИ ВИКОРИСТАННЯ ЗЕМЕЛЬ НАСЕЛЕНИХ ПУНКТИВ.....	146
Баган А. В. АСПЕКТИ РОЗВИТКУ РИНКУ ЗЕМЕЛЬ.....	147
Залізко Р. Р. THE NECESSITY OF LAND REFORM IN UKRAINE.....	149
Харко М. В. ПРОБЛЕМИ СТАЛОГО РОЗВИТКУ НАСЕЛЕНИХ ПУНКТИВ УКРАЇНИ.....	151
Качаненко В. О. СВІТОВИЙ ДОСВІД УПРАВЛІННЯ ЗЕМЕЛЬНИМИ РЕСУРСАМИ ЯК ПЕРЕДУМОВА СТАЛОГО РОЗВИТКУ ТЕРИТОРІЙ В УКРАЇНІ.....	152
Вербова В. В. АСПЕКТИ ОРГАНІЗАЦІЇ ТЕРИТОРІЙ ІНДУСТРІАЛЬНИХ ПАРКІВ.....	153
Багінська А. О. ЕКОНОМІЧНІ ПЕРЕДУМОВИ ВІДШКОДУВАННЯ ЗБИТКІВ СПРИЧИНЕНИХ НЕ ПРОВЕДЕННЯМ РЕКУЛЬТИВАЦІЇ ЗЕМЕЛЬ.....	155
Богуславська В. І. ПЕРСПЕКТИВА ПРОСТОРОВОГО ПОТЕНЦІАЛУ ОБ'ЄДНАНИХ ТЕРИТОРІАЛЬНИХ ГРОМАД.....	158
Венчак А. А. ПРАВОВЕ ЗАБЕЗПЕЧЕННЯ ДЕРЖАВНОЇ РЕЄСТРАЦІЇ ПРАВ НА ЗЕМЕЛЬНІ ДІЛЯНКИ.....	160
Головенчик А. В. ОРГАНІЗАЦІЯ РАЦІОНАЛЬНОГО ЗЕМЛЕКОРИСТУВАННЯ В СУЧАСНИХ УМОВАХ.....	162
Небелиця О. В. ОСНОВНІ ЗЕМЕЛЬНІ ПРОБЛЕМИ ОБ'ЄДНАНИХ ТЕРИТОРІАЛЬНИХ ГРОМАД В УКРАЇНІ.....	164
Савчин Т. М. ПРЕДСТАВНИЦЬКА ДІЯЛЬНІСТЬ ПРОКУРОРА ЯК ГАРАНТІЯ ЗЕМЕЛЬНОГО ПРАВОПОРЯДКУ.....	166
Васильєва Г. Д. ЕКОНОМІЧНА ЕФЕКТИВНІСТЬ ВИКОРИСТАННЯ ЗЕМЕЛЬНИХ РЕСУРСІВ У СІЛЬСЬКОГОСПОДАРСЬКОМУ ПІДПРИЄМСТВІ.....	168
Куца В. І., Бандура Т. В. ДЕРЖАВНА СИСТЕМА МОНІТОРИНГУ ДОВКІЛЛЯ.....	170
Топольницький О. В. ПРОГНОЗ СОЦІАЛЬНО-ЕКОНОМІЧНОГО РОЗВИТКУ РЕГІОНУ.....	172
Яремко І. В. ЕКОЛОГІЧНА СТАБІЛЬНІСТЬ, ЯК ОСНОВА РАЦІОНАЛЬНОГО ВИКОРИСТАННЯ.....	174
Куца В. І., Бандура Т. В. МОНІТОРИНГ ТЕХНОГЕННО ЗАБРУДНЕНИХ ЗЕМЕЛЬ.....	175
Поліщук Л. В. LAND TENURE IN LVIV REGION.....	177

5. *Розвиток туризму сільських територій.*

Польнюк Х. М. СУЧАСНІ ТЕНДЕНЦІЇ РОЗВИТКУ РЕСТОРАННОГО ГОСПОДАРСТВА В УКРАЇНІ.....	179
Корецька І. Р. ТУРИСТИЧНО-РЕКРЕАЦІЙНИЙ ПОТЕНЦІАЛ ЗАКАРПАТТЯ ТА РОЗВИТОК СПЕЦІАЛІЗОВАНИХ ВИДІВ ТУРИСТИЧНОЇ ДІЯЛЬНОСТІ.....	181
Ільків Х. М. КРЕДИТНЕ ЗАБЕЗПЕЧЕННЯ ПІДПРИЄМСТВ СІЛЬСЬКОГО ЗЕЛЕНОГО ТУРИЗМУ.....	184
Ільків Х. М. ВПЛИВ ІННОВАЦІЙ НА РОЗВИТОК ТУРИЗМУ В УКРАЇНІ.....	185
Олійник О. І. «МІСЦЯ СИЛИ» ПРИРОДИ УКРАЇНСЬКИХ КАРПАТ ЯК ОБ'ЄКТИ МІСТИЧНОГО ТУРИЗМУ.....	188
Лебедева А. О. РОЗВИТОК СІЛЬСЬКОГО ТУРИЗМУ ЯК НОВОЇ ФОРМИ ПІДПРИЄМНИЦЬКОЇ ДІЯЛЬНОСТІ.....	190
Боберська Н. П. ТЕОРЕТИЧНІ АСПЕКТИ РЕГУЛЮВАННЯ РОЗВИТКУ СІЛЬСЬКИХ ТЕРИТОРІЙ.....	193
Рябець В. Я. ОСОБЛИВОСТІ РОЗВИТКУ СІЛЬСЬКОГО (ЗЕЛЕНОГО) ТУРИЗМУ В УКРАЇНІ.....	196
Шкварка Я. В. ОСОБЛИВОСТІ ТА ПРОБЛЕМИ РОЗВИТКУ АКТИВНОГО ТУРИЗМУ В УКРАЇНІ.....	197
Біленька О. П. ОРГАНІЗАЦІЯ ПОВІТРЯНИХ ВИДІВ ЕКСТРЕМАЛЬНОГО ТУРИЗМУ ЯК СКЛАДОВА РОЗВИТКУ СІЛЬСЬКИХ ТЕРИТОРІЙ УКРАЇНИ.....	199
Зінько Х. В. ВИКОРИСТАННЯ ПОТЕНЦІАЛУ СІЛЬСЬКИХ ТЕРИТОРІЙ УКРАЇНИ ДЛЯ РОЗВИТКУ ВЕСІЛЬНОГО ТУРИЗМУ.....	201
Осипчук С. П. АНАЛІЗ І ПЕРСПЕКТИВИ РОЗВИТКУ СІЛЬСЬКОГО ЗЕЛЕНОГО ТУРИЗМУ У РІЗНИХ РЕГІОНАХ УКРАЇНИ.....	204
Сторожук К. М. ТУРИСТИЧНО-РЕКРЕАЦІЙНІ РЕСУРСИ КАМ'ЯНКА-БУЗЬКОГО РАЙОНУ.....	206
Гуріч С. В. ОСОБЛИВОСТІ РОЗВИТКУ ГАСТРОНОМІЧНОГО ТУРИЗМУ НА ПІВДНІ УКРАЇНИ.....	207
Жеребецька Х. Р. ВПЛИВ РЕГІОНАЛЬНОЇ ПОЛІТИКИ НА РОЗВИТОК ТУРИЗМУ В УКРАЇНІ.....	211
Дяковський В. М. RURAL TOURISM.....	214
Балюк Н. Р. PROBLEMS AND PROSPECTS OF DEVELOPMENT OF GREEN RURAL TOURISM IN UKRAINE.....	216
Ковальська Ю. І. ПЕРСПЕКТИВИ РОЗВИТКУ РЕКРЕАЦІЙНОГО ТУРИЗМУ В УКРАЇНІ.....	218

Бернацька М. П. ПЕРСПЕКТИВИ РОЗВИТКУ ЕКОТУРИЗМУ НА ІВАНО-ФРАНКІВЩИНІ.....	222
Сливка Є. М. ТЕОРЕТИЧНІ ЗАСАДИ ЗБАЛАНСОВАНОГО РОЗВИТКУ РЕКРЕАЦІЙНИХ ТЕРИТОРІЙ.....	224
Гузюк М. П. РОЛЬ РЕКРЕАЦІЙНИХ РЕСУРСІВ У СИСТЕМІ ЗБАЛАНСОВАНОГО ЗЕМЛЕКОРИСТУВАННЯ.....	226